

Wat is bereikt met de FML en het IZP moeten we niet zomaar loslaten

Op 1 november 2021 postte ik een [artikel](#) over de BAR (Beschrijving van Arbeidsbelastbaarheid en Re-integratiemogelijkheden). In dat artikel zocht ik naar de toegevoegde waarde van de BAR, een nieuw instrument voor het vastleggen van belastbaarheid.

Thans lees ik in de BAR FAQ's van 15 december 2021:

<https://nvab-online.nl/actueel/nieuws/bar-faq-december2021>

.... bleek dat er behoefte is aan een nieuw re-integratie-instrument, niet aan een afgeleide van deze instrumenten. De FML is ontwikkeld en bedoeld om arbeidsbelastbaarheid vast te stellen in het kader van een claimbeoordeling bij arbeidsongeschiktheid, niet om de arbeidsbelastbaarheid gedurende de re-integratie te beschrijven. Verzekeringsartsen van het UWV hanteren ook heel specifieke definities voor FML-termen. Gebruik van die termen door bedrijfsartsen kan tot verwarring leiden, omdat zij andere definities hanteren.

Dit is mijns inziens onjuist. De bedrijfsartsen gebruiken een IZP (Inzetbaarheidsprofiel). Op basis van de wet- en regelgeving gebruiken zij dezelfde 6 rubrieken die zij vrij mogen bewerken en invullen. Daarmee werd het vaststellen van de belastbaarheid aangepast aan de gebruiker. Er is ruimte voor geschreven toelichting en overleg. Er kwam minder competentiediscussie tussen de verzekeringsarts en de bedrijfsarts. De arbeidsdeskundige kan vragen stellen, de bedrijfsarts kan eventueel in het IZP toelichten. Dus: hetzelfde frame, ander gebruik. Voor de claimbeoordeling een strikte toepassing met strenge definities vanwege de automatische selectie van passende functies. In de wachttijd een vrije toepassing, gericht op re-integratie in eigen werk of ander werk. Als er verwarring ontstaat zijn er mogelijkheden en desnoods procedures om die op te lossen. Alles opgebouwd rond een duidelijk begrippenkader waarin iedere professional zich globaal of uitgebreid kan verdiepen, en dat de rechter ook begrijpt en goedkeurt. Ik vraag me dus af welke verwarring de BAR moet oplossen.

Natuurlijk zie ik veel communicatieproblemen tussen bedrijfsarts en arbeidsdeskundige en bij de overdracht naar het UWV. Dat is niet het gevolg van het hulpmiddel maar van de gebruikers, de professionals. Misschien het gevolg van het feit dat de communicatie tussen hen meestal plaatsvindt op papier. Probeer als arbeidsdeskundige maar eens een bedrijfsarts te spreken te krijgen die dan ook nog bereid is inhoudelijk te overleggen. Dat lukt niet bij de grote arbodiensten, een uitzondering daargelaten.

De Functionele Mogelijkheden Lijst en IZP zijn een hulpmiddel. Vervanging door een ander hulpmiddel geeft hetzelfde resultaat. *Don't shoot the messenger*, dan is verlies van de boodschap gegarandeerd.

In de BAR FAQ's lees ik verder:

Bij de re-integratie van een zieke werknemer hebben bedrijfsartsen, arbeidsdeskundigen en verzekeringsartsen ieder een eigen rol. De communicatie tussen deze professionals is niet altijd optimaal. Beroepsgroepen hanteren soms andere begrippen of gebruiken deze anders. Ook zijn meerdere soorten beschrijvingen van belastbaarheid en mogelijkheden voor re-integratie in omloop die ieder weer andere aspecten benadrukken. Deze informatieoverdracht en het gebrek aan uniformiteit kunnen effectieve re-integratie van zieke werknemers in de weg staan.

Het BAR-instrument moet dit helpen verbeteren. Het instrument en bijbehorende leidraad zijn een eerste stap naar een eenduidig begrippenkader en een uniforme manier van communiceren over belastbaarheid en mogelijkheden voor re-integratie.

Mijn vraag is hoe je door een nieuw instrument te plaatsen naast de al bestaande instrumenten een eenduidig begrippenkader kan realiseren.

Er is al een begrippenkader. Is het de bedoeling dat los te laten? Of gaan ze naast elkaar bestaan, ieder zijn eigen afgeschermd lijstje? Er komen meerdere stappen. Met welk einddoel? Het is ondoorzichtig en onduidelijk. Nu het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het UWV de ontwikkeling betalen en ondersteunen is transparantie vereist.

Voorts lees ik:

*... Als een bedrijfsarts het **BAR-instrument** invult, biedt dit arbeidsdeskundigen eenduidig inzicht in de belastbaarheid van een zieke werknemer. De arbeidsdeskundige kan hierdoor bepalen welk werk past of – eventueel met aanpassingen – passend te maken is. De arbeidsdeskundige bij UWV kan met het **BAR-instrument** toetsen of de re-integratie-inspanningen in overeenstemming zijn met de beschreven belastbaarheid in het instrument.*

Deze logica kan ik niet volgen. Vervang BAR-instrument door FML/IZP en het is juister en logischer.

Uit mijn eerdere artikel over de BAR herhaal ik:

Wat is bereikt met de FML en het IZP moeten we niet zomaar loslaten. Dat kan ook nauwelijks, nu die diep in de wet- en regelgeving geworteld is. Door het langdurige gebruik en de toetsing door vele disciplines van professionals door de jaren heen praten we minder langs elkaar heen. Investeren in betere communicatie zou als startpunt de Functionele Mogelijkheden Lijst moeten hebben. Dan herhaalt de miscommunicatie zich niet.

Hier voeg ik aan toe dat het gebrek aan communicatie de kwaliteit (en ook kwantiteit) van de re-integratie en claimbeoordeling voor en na de WIA-poort schaadt. Nu multidisciplinaire teams, inclusief de artsen, overal samenwerken om de kwaliteit te verbeteren, concludeer ik dat samenwerken efficiënter en bevredigender is dan veranderen.

Voor mij lijkt het BAR-instrument nog steeds 'oude wijn in nieuwe zakken', of mis ik een ander belang van de BAR? Transparantie is gewenst.

Datum

09 januari 2022

Auteur

Flora van den Berg